

ובולחו, וכל אותן המנוים לעיל, אין מקור בפסוקים שמתו רק בעטיו של נחש, אלא גمراה, קבלה היא בידינו שלא היה חטא בידם ומתו בעטיו של נחש, לבר מישי אבי דוד, **דמפרש ביה [קרא]**, שמספרש בפסוק שמת רק בעטיו של נחש **דכתיב יצאת** **עמשא שם אבשלום תחת יואכ על הצבא.** **ויעמשא בן איש ושםו יתרא היישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אהות צרואה אם יואבא.**

ופסוק זה צריך ביאור: וכי אביגיל בת נחש היא? **והלא בת ישי היא, דכתיב בדברי הימים, שהפסוק מונה את בני ישি, ומוסיף עצחותיהם, צרואה ואביגיל.** הרי שאביגיל הייתה בתו של ישי.

אלא, כוונת הפסוק לומר, שאביגיל הייתה בת של מי שמת בעטיו של נחש. ומכאן, שישי מת בעטיו של נחש.

לבטה עליו. וכך דורשים את הפסוק: **ישכון בנימין לבטה,** כאשר הוא סמוך לידידות השכינה⁽¹⁰⁾.

ויש אומרים, אף דוד לא שלטה בו רימה ותולעה, **דכתיב בתהילים [מזמור ט"ז] 'אף בשרי ישכון לבטה'.**

וайдן, מי שלא דורש מפסיק זה שלא שלטה רימה ותולעה בדוד, כיצד הוא מפרש את הפסוק?

זהו, רחמי הוא דקא בעי. בפסוק זה ביקש דוד ורחים שלא תשלוט בו רימה ותולעה, אך אין焉 ראייה שנתקבלה תפילה זו.

תנו רבנן ארבעה אנשים לא היו ראויים כלל למות משום שלא חטא מימייהם, ומותו רק בעטיו של נחש, מחמת הקלה שקיים הקדוש ברוך הוא זרעו של האדם ששמע לעצת הנחש, וזה נגזרה המיתה על העולם. ואלו הן, בנימין בן יעקב, ועמרם אבי משה, ו Yoshi אבי דוד, וכלאכ בן דוד.

הדרן על השותפים

ההרשות"¹¹ הבין דלפי גירסת רש"י מה שאמרו 'כדאמון' הוא גם על בנימין בן יעקב, ואר שעל בנימין בן יעקב לא נאמר על פי ה', מכל מקום כיוון שכותוב עליו ידיד ה' יידידות השכינה הייתה מצלה עליו מן הרימה.

10. על פי רש"י, וצ"ע מודיע לא פירש רש"י כפשוטו, דלמדו זאת ממה שכתב 'ישכון לבטה', כמו שאמרו להלן על דוד.

טעם זה נכון גם לגבי אברהם יצחק ויעקב שמתו בנסיקה כמו שהתבאר לעיל, ואם כן מדוע הוצרכה הגمراה לפרש טעם אחר באברהם יצחק ויעקב. ובאמת גירסת רש"י וכן הביא המסורת הש"ס, 'אברהם יצחק יעקב משה אהרן ומרים כדאמון', והיינו מאחר שנתבאר לעיל שלא שלט בהם מלאך המות, لكن לא שלט בכלל אלו רימה ותולעה, שהרי הרימה והתולעה הם תוצאה של הטיפה המתפתפת בסכינו של מלאך המות.